

bl. a. rådet at fremsætte forslag til retningslinjer for udvælgelsen af personale til at varetage den i § 3 omhandlede erhvervsvejledning, at fremsætte forslag til retningslinjer for uddannelse af personale, som udfører erhvervsvejledningsopgaver, at følge samarbejdet mellem de myndigheder, institutioner, herunder skolen, og andre organer, som yder erhvervsvejledning, og om fornødent at fremsætte forslag til fremme af dette samarbejde, at fremsætte forslag til fastlæggelse af de nærmere regler for afgivelse af erklæringer til brug ved erhvervsvejledningen samt at fremme det fornødne samarbejde mellem de interesserede organer med henblik på tilvejebringelse af egnet materiale til brug ved erhvervsvejledningen.

§ 3. De i arbejdsløshedslovens § 1, stk. 1 og 2, nævnte offentlige arbejdsanvisningskontorer yder hvert inden for sit område vederlagsfri, individuel erhvervsvejledning og står til rådighed med bistand ved tilrettelægning og gennemførelse af erhvervsorientering, herunder inden for skolevæsenet, jfr. således lov nr. 160 af 18. maj 1937 om folkeskolen, som ændret senest ved lov nr. 163 af 7. juni 1958, lov nr. 165 af 7. juni 1958 om gymnasieskoler og lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v., som ændret senest ved lov nr. 234 af 10. juni 1960.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsvejledningsopgaver varetages af erhvervsvejledere, der ansættes af arbejdsdirektoratet på grundlag af en af vedkommende kontorbestyrer efter forhandling med de stedlige skolemyndigheder afgiven indstilling. De nærmere regler for erhvervsvejledernes virksomhed fastsættes af arbejdsministeren.

Stk. 3. Til bistand ved den individuelle erhvervsvejledning knyttes til hvert offentligt arbejdsanvisningskontor en læge, for hvis virksomhed arbejdsdirektoratet med arbejdsministeriets godkendelse fastsætter de nærmere regler.

§ 4. Ved den individuelle erhvervsvejledning skal erhvervsvejlederen i videst muligt omfang udnytte det kendskab, som

den skole, hvorfra den vejledningssøgende udgår eller er udgået, har til den pågældende. Erhvervsvejlederen kan således indhente en erklæring fra skolen, ligesom han kan indhente erklæring fra vedkommende skolelæge.

Stk. 2. Til brug ved den individuelle erhvervsvejledning kan erhvervsvejlederen endvidere om fornødent indhente erklæring fra anden læge end skolelægen, i særlige tilfælde en speciallæge, jfr. i øvrigt § 3, stk. 3, eller fra vejledningssøgendes forældre eller andre, som må antages at have kendskab til den pågældende. I tilfælde, hvor det af erhvervsvejlederen skønnes nødvendigt, kan der foretages en arbejdspsykologisk undersøgelse af den vejledningssøgende.

§ 5. Arbejdsministeren påser, at den fornødne arbejdspsykologiske og anden sagkyndige bistand står til rådighed for erhvervsvejledningen.

Stk. 2. Arbejdsministeren træffer foranstaltning til, at der tilrettelægges og iværksættes en særlig uddannelse for erhvervsvejledere og andet personale, der er beskæftiget med den i § 3 omhandlede erhvervsvejledning.

§ 6. Arbejdsministeren drager omsorg for tilvejebringelse af hjælpemidler og oplysningsmateriale til brug for erhvervsvejledningen.

§ 7. Udgifterne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorers virksomhed i henhold til denne lov samt udgifterne ved afholdelse af arbejdspsykologiske prøver afholdes efter de i arbejdsløshedslovens § 2, stk. 10 og 11, indeholdte regler. De øvrige udgifter afholdes fuldt ud af statskassen.

§ 8. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 86 af 31. marts 1953 om erhvervsvejledning.

Stk. 2. Loven kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som ifølge de særlige stedlige forhold måtte findes hensigtsmæssige.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Færøerne.

Gustav Pedersen.

/ Ellen Strange Petersen.